

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1365/2018
04.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и окривљеног ББ, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ, адвоката Зорана Копривице, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К бр.54/17 од 03.05.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.789/18 од 30.08.2018. године, у седници већа одржаној дана 04.12.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К бр.54/17 од 03.05.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.789/18 од 30.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К бр.54/17 од 03.05.2018. године, окривљени АА и окривљени ББ, оглашени су кривим због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, па су осуђени на казне затвора у трајању од по 6 месеци које ће се извршавати у просторијама у којима окривљени станују тако што не смеју напуштати те просторије, осим у случајевима прописаном законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом обавезани су окривљени АА и ББ да солидарно надокнаде трошкове кривичног поступка у износу од 124.600,00 динара солидарно, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а оштећена Републичка дирекција за робне резерве је са имовинскоправним захтевом упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.789/18 од 30.08.2018. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Сомбору и браниоца окривљених АА и ББ, па је пресуда Вишег суда у Сомбору К бр.54/17 од 03.05.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Зоран Копривица, због повреде закона из члана 439. тачка 1. КЗ и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљене ослободити одговорности за дело за које су осуђени.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ је неоснован.

Бранилац окривљеног АА и окривљеног ББ у захтеву наводи да се у радњама окривљених не стичу сви битни елементи кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, за које су првостепеном пресудом оглашени кривим, јер је радња извршења овог кривичног дела алтернативно одређена и исто се може извршити искоришћавањем свог положаја овлашћења, прекорачењем граница свог овлашћења или невршењем своје дужности, а што није наведено у изреци побијаних пресуда. Бранилац окривљених наводи и да се у радњама окривљених АА и ББ не стичу елементи кривичног дела из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, већ њихове радње представљају привредни преступ, на који начин је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљених АА и ББ је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљених стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ (страна 6 став 2 другостепене пресуде) које

Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ указује се и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се према одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати пресуда, јер у кривичном поступку изведен доказ читањем Уговора о складиштењу, чувању и обнављању меркантилног кукуруза од 18.10.2012. године иако је овај уговор имао ознаку строго поверљиво, а на основу тог доказа, који је посебно цењен утврђене су све релевантне чињенице и на основу њега донете побијане пресуде.

По налажењу Врховног касационог суда наведени Уговор од 18.10.2012. године је достављен уз кривичну пријаву коју је поднела оштећена Републичка дирекција за робне резерве, а у току поступка представник оштећене није истакао приговор у погледу начина поступања са овим документом те тако се сагласио са тим да предметни уговор може бити и предмет вештачења ради утврђивања одређених чињеница. Питање скидања ознаке „строго поверљиво“ је иначе овлашћење надлежног тужиоца приликом поступања у кривичном поступку, када се то питање постави, тако да се у конкретном случају уопште не ради о доказу на ком се пресуда не може заснивати. Дакле, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП од стране овога суда оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић